

△ Presten Erika kjører motorsykkel og fanger blekk-sprut med harpun.

◁ Under Hennes sporty strikkelue skifter hårfar-gen fra oransje til skarplilla.

Mitt sanne jeg

Prester er moraliserende og diskodronninger er selvopptatte. Slik putter vi mennesker i bås etter yrke og utseende. Men det stemmer ikke alltid! Erica er prest med motorsykkel og dykking som hobby, mens blomsterdekoratør og diskodronning Hanne elsker snøscooter- og villmarksturer.

TEKST: MARIT HORNE FOTO: SIV-ELIN NÆRØ

**ERICA GRUNNEVOLL (37),
prest, bedriftsrådgiver, sportsdykker og motorsyklist**

Han hadde vel sett for seg en ufiks, mannhaftig kvinne i grått folde-skjørt og ditto kardigan, journalisten som skulle intervju Erica. Han fikk tidenes hakeslepp. Foran ham sto militærpresten, med latter i blikket, rødmalt munn og rød-lakkerte negler. Blond, feminin og vakker. Han mistet munn og mæle. Hvordan kunne hun, med et slikt utseende, velge å bli prest?
- Det ble helt galt. De alvorlige temaene som ble diskutert forsvant helt i de lakkerte neglene, den røde munnen, figuren og de feminine bevegelsene, forteller Erica. Etter hvert er hun blitt vant til å vekke oppsikt, men hun undrer seg stadig over all oppmerksomheten. Hvorfor er det så sensasjonelt med en kvinnelig prest som ser ok ut? spør hun. En prest som er opptatt av

problemer, og i 10 år var hun prest i Forsvaret. Hun stortrivdes som en av veldig få kvinner blant mange menn. I to år var hun også prest med skjenkebevilling.
- Som leder av fritidsmessen fikk jeg skjenkebevilling og hadde blant annet ansvar for bardriften. Jeg hjalp gjerne til med servering når det trengtes. Det kan være at noen synes det er underlig at en prest svinger med ølkrusene, men ettersom jeg selv nyter alkohol og dessuten liker å danse, hadde jeg ingen problemer med å skjenke alkohol.
Jeg har alltid ønsket å være en prest midt blant folket, ikke en som bare beveger seg i et snevert, homogent miljø. Jeg opplever at folk flest blir positivt overrasket over min livsbejaende Kristus-tro, men noen få blir provosert. Det er typisk for Erica å ta utradisjonelle valg. Hun har gjort det hele livet. Det er der den faglige og personlige utviklingen ligger, hevder hun.

”Folk flest blir positivt overrasket over min livsbejaende Kristus-tro.”

mote, som er livsbejaende og har varierte interesser?

MC-PREST
- Mange mennesker er veldig forutinntatte. De sitter fast i sine gammeldagse oppfatninger av hvordan en person er ut fra hvilket yrke vedkommende har. De fleste har en bastant oppfatning av hvordan en prest skal være; alvorlig og humørløs, en streng moralens vokter. En som ikke finner på noe sprell, som er grå og kjedelig. Den beskrivelsen har aldri passet verken på meg eller de prestene jeg kjenner til, påpeker Erica.
Kvinnelige prester som freser av gårde på store, potente motorsykler, heftig kledde i skinn fra topp til tå, dukker opp i pressen fra tid til annen. Og vi sperrer opp øynene. De fleste av oss i fryd. Erica red tidlig av gårde på hundrevis av hestekrefter. Det gikk naturligvis heller ikke upåaktet hen.
- Men ingen så meg brummende av gårde

på en Harley Davidson med prestekjolen flagrende i vinden, sier hun. - Det var naturligvis enhver fotografs ønskebilde, men Harley og jeg var kun et par på fritiden. Erica hadde i lengre tid flørtet med tanken på å ta lappen på stor sykkel, og da den en etter den andre av gutta i vennekretsen gjorde alvor av det, hang hun seg på. Å være passiv påsitter er ikke hennes greie. I det hele tatt er passivitet noe Erica misliker. Det var også årsaken til at hun tidlig i studietiden tok dykkersertifikat.
- Jeg har til og med fanget blekksprut med harpun, smiler Erica stolt.

«SOKNE»-PREST
- I noen år var jeg ganske aktiv som dykker. Det er en fascinerende hobby. Du befinner deg i en annen verden, det er så stille, så vakkert. Det gir fred i sinnet. Det var en stående vits under studietiden at hvis Erica ikke fikk jobb som vanlig prest, kunne hun alltså jobbe som «sokne»-prest. Men jobb fikk hun uten

FN-PREST
Kanskje nettopp derfor valgte hun å jobbe på Ila landsfengsel og sikringsanstalt i praksistiden og ikke i en menighet. Kanskje var det derfor hun reiste som FN-offiser til Libanon og ble den første kvinnelige presten i de norske fredsbevarende styrkene.
- Jeg har alltid vært nysgjerrig på å lære noe nytt. Det ukjente er den største motivasjonsfaktoren.
Jeg mener det gir økt selvtillit både på det personlige og yrkesmessige plan å bryte egne barrierer og mestre noe nytt, enten det er teoretisk eller praktisk. Det være seg å snekre, lære hebraisk eller ta lappen på stor motorsykkel. I dag har Erica tatt en pause fra presteyrket.
Etter 10 år begynte jobben å bli rutinepreget. Utfordringene var ikke mange nok lenger.
For to år siden startet hun sitt eget firma, Concentio, og holder kurs og foredrag om mellommenneskelige relasjoner og kommunikasjon. Det er vel ikke nødvendig å si at det går så det suser?